

Paul Celan: Die Jahre von dir zu mir / Te lata od ciebie do mnie (tł. Ela Binswanger)

Paul Celan: Te lata od ciebie do mnie

Twoje włosy znów falują, gdy płaczę. Błękitem twoich oczu
nakrywasz stół naszej miłości: łoże między latem a jesienią.
Pijemy to, co nawarzył ktoś, kto nie był ani mną, ani tobą, ani kimś trzecim:
sączymy Puste i Finalne.

Spoglądamy na siebie poprzez taflę morskiej głębiny i szybciej podajemy sobie potrawy:
noc jest nocą, zaczyna się od poranka,
kładzie mnie do ciebie.

(tł. Ela Binswanger)

*

Paul Celan: Te lata między mną i Tobą

Znów falują Twe włosy, gdy płaczę. Błękitem Twych oczu
Nakrywasz stół biesiadny: łoże od wiosny do jesieni.
Pijemy, co ktoś nawarzył, ani ja, ani Ty, ani trzeci:
Sączymy pustkę i kres.

Patrzymy w siebie, odbitych w morskiej toni, szybciej stawiamy potrawy:
Noc jest nocą, rozpocznie ją świt,
Ułoży mnie przy Tobie.

(tł. Julia Juryś)

*

Paul Celan: LATA OD CIEBIE DO MNIE

Znów się faluje twój włos, kiedy płaczę. Błękitem twych oczu,
nakrywasz stół naszej miłości: łoże między latem i jesienią.
Pijemy, co ktoś inny nawarzył, kto nie był mną, ani tobą, ani kimś trzecim:
siorbiemy Puste i Ostatnie.

Patrzymy na siebie w lustrze głębokiego morza i szybciej podajemy sobie potrawy:
noc jest nocą, zaczyna się z porankiem,
kładzie mnie do ciebie.

(tł. Andrzej Lam)

*

Paul Celan: Die Jahre von dir zu mir

Wieder wellt sich dein Haar, wenn ich wein. Mit den Blau deiner Augen

deckst du den Tisch unsrer Liebe: ein Bett zwischen Sommer und Herbst.
Wir trinken, was einer gebraut, der nicht ich war, noch du, noch ein dritter:
wir schlürfen ein Leeres und Letztes.

Wir sehen uns zu in den Spiegeln der Tiefsee und reichen uns rascher die Speisen:
die Nacht ist die Nacht, sie beginnt mit dem Morgen,
sie legt mich zu dir.

Wien 1948, z: „Mohn und Gedächtnis“ („Mak i pamięć“), wyd. Deutsche Verlags-Anstalt GmbH, Stuttgart, 1952